

Sygn. akt II Ka 503/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Barbary Szczepanik

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2022 r.

sprawy **M. S. (1) i R. T.**

oskarżonych z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 12a ust. 1 Ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 11 maja 2022 r. sygn. akt II K 375/21

I. w zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonych M. S. (1) i R. T. na rzecz Skarbu Państwa po 330 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 503/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 11 maja 2022 r. sygn. II K 375/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	Uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>VI. obrazę przepisów prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk- poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, prowadzącą do interpretacji na niekorzyść oskarżonego przypuszczeń organów ścigania (poszlak) i oparcie na tej podstawie orzeczenia pomimo braku w sprawie jakichkolwiek dowodów na okoliczność, że w miejscu i czasie wskazanym w wyroku lub jakimkolwiek innym miejscu doszło lub miało dojść do produkcji papierosów, w tym produkcji papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru wbrew przepisom wynikających z Ustawy z dnia 6 marca 2018 roku Prawo przedsiębiorców (Dz. U. Poz.646,1479,1629,1633 i 2212 z późn. zm.), w czym pomagać miał oskarżony;</p> <p>VII. obrazę przepisów prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk- poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, prowadzącą do interpretacji na niekorzyść oskarżonego przypuszczeń organów ścigania (poszlak) i oparcie na tej podstawie orzeczenie! w zakresie uznania, że D.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

P. (1) (k. 196v-199, 26v-27, 47v,49v) zeznając, iż wchodząc do hali wraz z funkcjonariuszami nie czuł zapachu tytoniu, tylko charakterystyczny zapach pieczarek, zeznawał nieprawdę oraz pomijając ocenę części jego zeznań, w zakresie, w którym wskazywał on na okoliczności wyłączające możliwość uznania, że nie dochodziło w hali do produkcji papierosów, tj.: że brak było tam surowca do produkcji papierosów oraz, że nie przebywały na posesji i w hali osoby, które mogłyby dokonywać takiej produkcji, poza kilkoma wizytami oskarżonych, a także w zakresie, w jakim zeznając, że dochodziło w hali do produkcji papierosów powtarzał stwierdzenia policjantów, a nie wskazywał na własne spostrzeżenia;

VIII. obrazę przepisów prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 5 kpk w zw. z art. 410 kpk- poprzez oparcie orzeczenia na uznaniu, że oskarżeni nie udowodnili, że w hali w J. nie wytwarzano wyrobów tytoniowych w postaci papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru oraz że oskarżeni nie udowodnili, że nie widzieli, że w hali w J. ma miejsce wytwarzanie wyrobów tytoniowych w postaci papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru, pomimo braku jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, że w w/w hali miały być wytwarzane papierosy (lub inne wyroby tytoniowe) i że czynione było to w taki sposób, że oskarżeni mieliby możliwość zaobserwowania powyższego

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

W pierwszej kolejności należało odnieść się do zarzutów, dotyczących obrazu przepisów postępowania, w szczególności w zakresie postępowania dowodowego, jako że błąd w ustaleniach faktycznych, zarzucany apelacją w pierwszej kolejności, nie mógłby mieć miejsca w przypadku prawidłowo przeprowadzonego postępowania dowodowego i zgodnej z wymogami art. 7 kpk oceny zebranych dowodów (o czym poniżej). W tym zakresie skarżący w pkt VII i VIII apelacji zarzucił Sądowi I instancji „dowolność oceny dowodów, prowadzącą do interpretacji na niekorzyść oskarżonego poszlak i oparcie na tej podstawie orzeczenia w zakresie uznania, że zeznania D. P. (1) nie są prawdziwe”, jak również „oparcie orzeczenia na uznaniu, że oskarżeni nie udowodnili, że nie zostało popełnione przestępstwo, do którego mieli być pomocnikami oraz nie udowodnili, że nie widzieli, że takie przestępstwo było popełniane”. Przy tak sformułowanych zarzutach trudno uznać je za trafne i zasadne. Dokonanie ustaleń co do prawdziwości zeznań D. P. (1) nie było istotą procesu, zaś skarżący nie wskazał w zarzutach, by inne dowody prócz zeznań D. P., zostały niewłaściwie ocenione, przedstawiając jedynie argumenty, jakoby wyciągnięte z przeprowadzonych dowodów wnioski co do wynikających z nich faktów były błędne. Nawet domyślając się, że intencją skarżącego było zarzucić Sądowi I instancji błędną ocenę dowodów, wskazanych jako podstawę dokonanych ustaleń faktycznych, jak też dowodów, które w zamyśle skarżącego miałyby sprawstwo i winę oskarżonego S.

negować, z taką tezą nie sposób byłoby się zgodzić. Sąd I instancji szczegółowo bowiem, logicznie i we wzajemnym powiązaniu omówił zebrane w sprawie dowody, a następnie wyciągnął z nich wnioski, uwzględniające zasady doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, nie wyłączając pojedynczych faktów czy dowodów poza nawias całokształtu materiału dowodowego, pozostając tym samym pod ochroną art. 7 kpk.

Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd I instancji słusznie jednym dowodom dał wiarę w całości, a innym jedynie w części, zaś stanowisko swoje w tym zakresie w pełni prawidłowo uzasadnił. Nie można bowiem uznać za logiczne wywodów oskarżonego W. S., jak to np. nie znając człowieka podejmował na jego rzecz szereg czynności, przewoził ludzi, którzy coś „dłubali”, ale kompletnie nie wie, co robili, nie mając środków finansowych (usiłując je zdobyć) z własnej woli zakładał za niego duże sumy pieniężne licząc jedynie, że zostaną mu zwrócone (z jakimś zyskiem?), mimo iż nawet nie miał do niego kontaktu choćby telefonicznego. Całkowity brak logiki w tych wyjaśnieniach słusznie pozwalał je uznać za godne wiary tylko w elementach niesprzecznych z innymi, wiarygodnymi dowodami. Słusznie za takie Sąd uznał dowody ze zgromadzonych dokumentów czy zeznań S. S. (2), bowiem żadne dowody im nie przeczyły. Słusznie też, z przyczyn przedstawionych w pisemnym uzasadnieniu, przekonujących w stopniu nie wymagającym ich powielania, Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonych o ich wręcz przypadkowych przyczynach obecności na miejscu wykrycia

urządzeń do produkcji papierosów czy nieświadomości tego, co działo się wewnątrz hali, mimo iż stan urządzeń wyraźnie wskazywał na zaawansowaną działalność produkcyjną, słusznie Sąd nie dał wiary w części zeznaniom D. P. (1) z rozprawy, gdy w sposób oczywiście intencjonalny chciał on odwrócić skutki tego, co ujawnił w postępowaniu przygotowawczym.

Całkowicie chybionym jest, choć wynikającym z pewnego rodzaju nadgorliwości Sądu I instancji, zarzut obrazy art. 5 kpk w zw. z art. 410 kpk, określony w uzasadnieniu apelacji jako pogwałcenie kardynalnej zasady domniemania niewinności. Prawodawca nałożył na sądy karne obowiązek sporządzania uzasadnień wyroków na urzędowych formularzach, zamieszczając w nich rubryki, wywołujące czasem wątpliwości co do treści, jakie chciałby, by w nich umieszczano. Dotyczy to m.in. rubryki dot. faktów uznanych za nieudowodnione. Może się wydawać logicznym, że winny tam być wpisane fakty, podnoszone przez strony, ale nie wykazane postępowaniem dowodowym, a więc, gdy oskarżyciel twierdzi, że oskarżony np. coś ukradł, a oskarżony twierdzi, że to nie on, można dojść do wniosku, że w rubryce tej należy wpisać, iż nie udowodniono, że oskarżony niczego nie ukradł – co skutkować może zarzutem takim jak w niniejszej sprawie. Tymczasem nie ma konieczności wykazywania, że nie zostały udowodnione twierdzenia oskarżonego czy obrony, bo te mogą być całkowicie fantastyczne i wówczas wypisywanie, że nie zostały udowodnione np. twierdzenia osoby z urojeniami prześladowczymi, iż do czynu zmusili go fałami

<p>mózgowymi agenci obcego wywiadu, jest całkowicie zbędne. W rubryce o faktach nieudowodnionych należy zawrzeć jedynie ustalenia w przypadku nieudowodnienia faktów, podnoszonych przez oskarżyciela, zaś jeśli postępowanie dowodowe potwierdziło wszystkie stawiane przez niego tezy co do faktów – rubrykę tę należy pozostawić pustą. Tymczasem jej wypełnienie nie oznacza, że Sąd wbrew zasadzie domniemania niewinności skazał oskarżonych dlatego, że nie udowodnili swej niewinności – tylko usilne poszukiwanie w uzasadnieniu czegokolwiek, na czym można by oprzeć jakikolwiek zarzut, może być przyczyną (choć nieskuteczną) wywodzenia, że taki zapis oznacza błąd Sądu w procedowaniu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutów skutkowałą niezasadnością wniosku</p>		
<p>3.2.</p>	<p>I. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że M. S. (1) w okresie od lutego 2021 r. daty dziennej bliżej nieustalonej do 18 maja 2021 r. w miejscowości J. gm. L. w powiecie (...), w województwie (...), pomagając w transporcie z miejscowości K. do miejscowości J. bliżej niezidentyfikowanych maszyn, użyczenie swojego pojazdu i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przewożenie w nim ustalonych osób do miejscowości J., pośredniczenie w przekazywaniu pieniędzy za wynajem hali, zaś w dniu 18 maja 2021 r. udanie się miejscowości J. w celu przewiezienia w/w maszyn w inne nieustalone miejsce działał w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w postaci papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru wbrew przepisom wynikających z Ustawy z dnia 6 marca 2018 roku Prawo przedsiębiorców (Dz. U. Poz.646,1479,1629,1633 i 2212 z późn. zm.) o nieustalonej ilości i nieustalonej wartości rynkowej;

II. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że maszyny zabezpieczone w hali byłej pieczarkarni w miejscowości J., w której zatrzymani zostali M. S. (1) i współoskarżeni w dniu 18 maja 2021 r., służyły do produkcji papierosów i zostały bądź miały zostać wykorzystane do produkcji papierosów bez wymaganego wpisu do w/w rejestru;

III. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że oskarżony M. S. (1) i pozostali oskarżeni posiadali wiedzę, iż maszyna znajdująca się w odwiedzanej i pilnowanej przez nich hali służy do produkcji papierosów i była lub miała być wykorzystywana do produkcji papierosów bez wymaganego wpisu do w/w rejestru;

IV. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że M. S. (1) i współoskarżeni mieli przewieźć maszynę w nieznanie miejsce, w sytuacji, gdy M. S. (1) wskazał, że

	miała zostać ona przewieziona na jego posesję, a następnie odebrana przez zleceniodawcę;	
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Prawidłowo oceniony materiał dowodowy doprowadził Sąd do prawidłowych wniosków w zakresie ustaleń faktycznych, które nie muszą wynikać wprost z bezpośrednich dowodów, ale mogą wypływać z nich jako nieodparte logicznie, jedynie możliwe efekty wnioskowania. Protokoły przeszukania i oględzin miejsca wskazują na to, że w przedmiotowej hali dawnej pieczarkarni znajdowała się maszyna do produkcji papierosów; jej stan (obsypanie fragmentami suszu tytoniowego, wszechobecnego również poza nią) oraz zestaw akcesoriów do ich produkcji (w ilościach przeczących indywidualnemu, „kieszonkowemu” przeznaczeniu), jak również wynikająca z dowodów osobowych okoliczność, że działalność w tym miejscu trwała od lutego 2021 r. (od kiedy były tam dowieszone urządzenia i uiszczane były należności czynszowe) do 18 maja 2021 r. (gdy oskarżeni mieli stamtąd zabrać przedmiotową maszynę), przy czym była to działalność, uzasadniająca ponoszenie dość wysokich kosztów wynajmu pomieszczeń oraz wysokich rachunków za energię elektryczną, logicznym i w pełni uzasadnionym był wniosek, że miała tam miejsce właśnie produkcja papierosów, a nie żadna inna działalność (z tytoniu, filtrów, bibulek i opakowań papierosów produkuje się właśnie papierosy, a nie buty czy makaron). Produkcja</p>		

<p>wyrobów akcyzowych obwarowana jest licznymi obostrzeniami i teza, że nie wykazano, by produkcja ta była nielegalna, jest gołosłowna i bezzasadna. Prawidłowo Sąd I instancji ustalił też, że oskarżony M. S. musiał mieć świadomość rodzaju prowadzonej tam działalności – przywiózł na miejsce skrzynię z maszyną do produkcji papierosów, już wówczas przewidując, że może to wiązać się z problemami prawnymi (których nie mogły zniwelować niczym nie uargumentowane zapewnienia, że tylko zarobi i problemów nie będzie); później co najmniej kilkakrotnie M. S. bywał na miejscu, a jego zaangażowanie w organizowanie i dowożenie pracowników, przekazywanie środków pieniężnych na koszty i wynagrodzenie, jak też konieczna do demontażu maszyny wiedza wykazują niezbicie, że musiał on nie tylko mieć świadomość co do rodzaju i charakteru prowadzonej tam działalności, ale i akceptować jej prowadzenie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutów skutkowałą niezasadnością wniosku</p>		
<p>3.3.</p>	<p>V. obrazę przepisów prawa karnego materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, tj. art. 18 § 3 kk</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>

	<p>w zw. z art. 12a ust. 1 Ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych- poprzez uznanie, że doszło do udzielenia przez oskarżonego M. S. (1) pomocy do popełnienia czynu z art. 12a ust. 1 Ustawy 2; dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych pomimo nieustalenia, aby doszło lub miało dojść do produkcji papierosów bez wymaganego wpisu do rejestru wbrew przepisom wynikających z Ustawy z dnia 6 marca 2018 roku Prawo przedsiębiorców (Dz. U. Poz.646,1479,1629,1633 i 2212 z późn. zm.) przez osoby, którym w/w oskarżony udzielał pomocy;</p>	# niezasadny
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut całkowicie bezzasadny, a jego treść wskazuje na jego sformułowanie jako kontynuacji zarzutu dokonania rzekomo błędnych ustaleń faktycznych, podczas gdy o obrazie prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu można mówić jedynie wówczas, gdy nie kwestionuje się ustaleń faktycznych (zarzut taki z istoty swej ma dotyczyć błędnej subsumpcji prawidłowo ustalonego stanu faktycznego pod normy prawa materialnego). Skarżący nie wskazywał, by zachowanie oskarżonego M. S. miało np. wyczerpywać znamiona wykroczenia – twierdził, że nie wyczerpało znamion żadnego czynu zabronionego, ale nie dlatego, że jego zachowanie nie było prawnie zabronione, ale że błędne miałyby być ustalenia Sądu co do jego zachowań</p>		

<p>- czynności wykonawczych, jego wiedzy co do charakteru działalności tam prowadzonej i choćby akceptowania możliwości popełnienia przez inne osoby – przy jego pomocy – przestępstwa. Tym niemniej stwierdzić należało, że Sąd prawidłowo uznał, że zachowanie M. S., polegające na wykonywaniu ustalonych czynności przy czynnościach innych osób, polegających na nielegalnej produkcji papierosów, było świadomym ich ułatwianiem, wyczerpującym znamiona, określone we wskazanych w wyroku I instancji przepisach.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutów skutkowałą niezasadnością wniosku</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
całość zaskarżonej części wyroku	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję – tu 10% kwoty grzywny oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł (dla jednego z dwóch oskarżonych – 10 zł).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana